

Református hitéleti lap

XV. évfolyam 6. szám

2011. június

NINCS PÉNZ...

A tíz gyerekes, szegény falusi tanító látva családjá nehéz anyagi körülményeit, kiment az udvarra, tekintetét az égre emelte és így sóhajtott: Uram, miért van pénz? De ha már van, akkor miért nincs?

A mai Magyarországon sajnos sokan nagyon jól értik a történetbeli tanító bánatát. Egyre többen kerülnek nehéz helyzetbe, egyre kevesebb pénzt kénytelen beosztani a család, a legalapvetőbb fogyasztási cikkek beszerzése is komoly gondot okoz sokaknak. Tömegek tájékoztató szót a kezük és szomorúan sóhajtanak: Nincs pénz!

Pedig a nehéz körülmények között élő embertársaink jó részének van munkája, szorgalmasan dolgozik a munkahelyén akár több műszakban, sokuknak van szakmája, képzettsége és a műszak után otthon is folytatja a munkát, a mindennapos küzdelmet a fennmaradásért, a családért. A cég úgy teszi magát versenyképpé a piacon, hogy spórol a magyar dolgozókon. Ezek az arctalan és arcátlan cégek nem látnak embereket, családokat, a dolgozók gyerekeit, kizárólag az eredményességről szóló kimutatásokat. Számukra az ember csak egy szám, beszélő szerszám, akiknek sorsával, érzéseivel, az egészségével, a jövőjével semmi dolga. Végezze el a munkáját, legyen pontos, fogja be a száját, soha ne legyen beteg és fáradt, ne akarjon szabadságra menni, ne merjen panaszkodni, meg több fizetést kérni, mert a válasz úgy is az lesz: Nincs több pénz!

De jogosan tehetjük fel a kérdést, miért nincs Magyarországon sehol pénz? Miért nincs pénz az egészségügyre, miért nincs pénz az oktatásra, a kultúrára, a tudományra, kutatásra, miért nincs pénz a közbiztonságra, miért vannak az utak balkáni állapotban? Miért nincs pénz az

öregre, miért nincs pénz a gyerekekre, fiatalokra?

Talán háború pusztított ebben az országban, vagy sáskajárás történt, talán halálos járvány tizedeli a magyarságot, esetleg Afrikában a sivatag közepén fekszik a hazánk? Nem elég jó a föld? Nincsenek nagy folyók, egyéb természeti kincseink? Az emberek nem dolgoznak sokat és jól? Mi az oka az ország romlásának, miért nincs semmire pénz, miért teljesít Magyarország jóval a lehetőségei, a képességei alatt?

Magyarország húsz évvel ezelőtt óriási lehetőséget kapott, hogy a maga kezébe vegye a sorsát. Független és szabad lett, úgy tűnt rövid ideig, hogy élni tudunk a felkínált lehetőséggel és egy fejlett országot hozunk létre minden tekintetben. Azonban most is érvényesülni látszik a régi forgatókönyv, miszerint a magyarok nem tudnak a saját szerencséjük kovácsai lenni. Külső és belső tényezők teljesen megbénítják a cselekvőképességünket, nem tudunk megbirkózni a nehézségekkel, megoldandó feladatokkal, miközben másokat hibáztatunk az eredménytelenségért. Engedtünk kicsúszni a kezünk közül a kezdeményezést. Pedig a helytelen politikai stratégia, a sodródás, tehetetlenség volt az, ami engedte a mezőgazdaságot a tönk szélére jutni. Mennyit hallottuk: sehol a világon nem üzlet a mezőgazdaság, nem lehet eladni a terméket! Érdekes a holland cikkeket el lehet adni, meg a francia, olasz borokat, a svájci sajtot, az amerikai kukoricát, sertést, marhát. A magyart azt nem! Mi lett a feldolgozóiparral, a híres magyar konzervekkel, a cukoriparral már ne is beszéljünk. A borvidékeken azért lehet pénzt kapni Brüsszeltől, ha a termelő kivágja a szőlőjét. Textiliparunknak se híre, se hamva, de nem dicsekedhetünk az Ikarusz-

szal, vagy a Videotonnal sem. Az áruházakban kínai a fokhagyma, német a tej, lengyel a krumpli. Szinte önként, távlati tervekkel, célokkal nem törődve számoltuk fel a magyar gazdaság értékes elemeit. Ma meg arról elmélkednek a döntéshozók, hogy létre kéne hozni a hazai ipart, újra fel kellene építeni, amit az elmúlt években sikeresen lebontottunk. Nem tudtunk ellenállni a külföldi gyarmatosító törekvéseknek és ezek az idegen erők kíméletlenül ránk erőszakolják a gazdasági és politikai akarataikat. Azaz kies hazánkban ismét az történik, amit a távolban, a magyar érdekeket semmibe véve elhatároznak. Ezért nincs pénz, ezért kevés a jól működő magyar vállalat, ezért szegények oly sokan, mert a magyar nép érdeke a legselegutolsó. Cselekvőképességünk és ellenálló képességünk a nullához közelít, hiszen itt van a nyakunkban az óriási hitel, amit az előző vezetés kiváló érzékeléssel felvett. Aki tartozik, az ne ugráljon, ne okoskodjon, ne reklamáljon, hanem hallgasson és fizessen. A magyar jövőt sikerült elzalogosítani, a mozgásteret jó pár évre a minimumra leszűkíteni. De ezek ellenére legyünk derűlátóak, hiszen óriási lelki tartalékaink vannak! Nekünk is a rendelkezésre álló képességeinket, méltóságunkat, rendíthetetlen hitünket kell segítségül hívni. Mekkora kincsek a gyülekezetek, istentiszteletek, hittanok, kirándulások, táborok, énekkarok! Hatalmas kincs egy igaz, őszinte testvéri beszélgetés, a szerető család és minden olyan alkalom amikor valóban az Isten szerezett gyermekének érezhetjük magunkat. Ahogy Zsindelyné Tüdös Klára fogalmazott: Ami valóban fontos az életben, az nem kerül semmibe.

Juhász Róbert (Császár)

VAN TÍZÓRAID?

Lelki útravaló minden reggel.

Textus: Zsolt 5:1-13

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztus által!

Eljátszottam a gondolattal, hogy mi lenne, ha Isten megbízna egy angyalt azzal, hogy nézze meg: hogyan telik egy reggelünk. Reggel fél hétkor ez az angyal megjelenik Rédén (behelyettesíthető más helységnévvel is) és bekukucskál egyikünk házába. Mit lát? Csörög az ébresztőóránk. Álmosan kitapogatjuk, hogy hol van, majd lenyomjuk. Tovább bóbiskolunk egy kicsit. Aztán riadtan felpattanunk, hogy jaj, mindjárt elkésünk. Gyorsan összekapjuk magunkat, felöltözünk, megfésülködünk, megmosakodunk, ha van még időnk, akkor bekapunk néhány falatot. Csomagolunk egy szendvicset és már indulunk is. Ha gyermekeink vannak, akiket óvodába, iskolába kell indítani, az persze tovább bonyolítja a helyzetet. A lényeg, hogy még kevesebb idő jut arra, hogy magunkat elkészítsük aznapra és még együnk is valamit.

Másik ház. Idős ember fekszik az ágyban. Nem csörög az óra. Amikor virrad, magától megébred. Úgysem tudott aludni az éjjel. Pont úgy, mint annyi sok éjszaka. Forgolódik, majd bekapcsolja a rádiót vagy a televíziót, hogy ne érezze magát egyedül. Mikor már nem tud tovább ágyban maradni, felkel. Megmosakszik, felöltözik ő is, talán megreggelizik. Enni ad az állatoknak és várja, hogy ez a nap kicsit más legyen mint a többi. Talán valaki ma benéz hozzá, meglátogatja és megkérdezi: „Hogy tetszik lenni?”

Másik ház. Fáradtan hazajön a férj az éjszakai műszakból. Míg a család aludt, ő egy gép mellett állt, zakatolt a gép és feje is. Neki nem csörög az óra, csak fáradtan ágyba dől. Számára nem elkezdődik a nap, hanem végre befejeződött. Félálomban hallja, ahogy a családja elkészül és elindul otthonról.

Aztán az angyal visszarepül a mennybe és jelenti, hogy mit látott. Az emberek felébrednek és elindulnak dolgukra: *imádság, bibliaolvasás és evés nélkül*. Tízórait csomagolnak maguknak és gyerekeiknek, és már indulnak is dolgukra. Nem úgy van már, mint régen, amikor az emberek hajnalban keltek, jól bereggeliztek, ha tudtak főtt ételt, majd kapáikkal együtt elindultak: a

templomba. Szerszámaikat a templom oldalához támasztották és énekeltek, imádkoztak a reggeli könyörgésen. Ezután indultak a mezőre vagy az erdőre. Van olyan kárpátaljai falu, ahol még ma is így kezdődik a nap.

Hogyan kezdődött a nap egy zsidó ember számára? Imádsággal. **A reggeli könyörgéssel és áldozattal.** Felkelt már kora reggel és aki tudott, elment a templomba, aki nem, az Jeruzsálem felé fordulva imádkozott az 5. zsoltár szavaival. Ahogy az éjszakából hajnal, majd a hajnalból reggel lesz, egyre hangosodik a zsoltáros imádsága, mint ha ébresztené magát és Istent is. A sütőgázból, sóhajtozásból kiáltozás és sírás lesz. Majd feszült csend és várakozás következik. **A szabadítás percei ezek.** Amikor Isten cselekszik helyettünk és értünk. Ezek azok a kora reggeli percek, amikor Isten elvégezte az Egyiptomból való szabadulást és elindult a nép a megígért föld felé. Ezek azok a hajnali percek, amikor három nap és három éjjel után kiköpi Jónást a cethal és Jónás elindulhat, hogy teljesítse feladatát a bűnös városban, Ninivében. Még csak hajnalodott, amikor néhány asszony elindult a sziklasírhoz, hogy illatos kenetekkel bekenjék Jézus testét. Ám addigra Isten már elkészítette a szabadítást. Jézus feltámadt! Húsvét hajnalban felragyogott Jézus dicsősége, még fényesebben, mint amikor lejött a megdicsőülés hegyéről. *Reggeli imádságaink a szabadítás percei, amikor Isten kegyelme és szeretete felragyog számunkra.* Reggeli csendességünk a szabadítás percei, amikor Isten megszabadít minket az előző nap terheitől és bűneitől. Ugyanakkor Isten kivész a szívünkéből minden aggodalmat, kétségbeesést, ami eltölt minket a mai nappal kapcsolatban. Teológus koromban meglátogattam egy barátnőmet a Nagykőrösi Református Tanítóképző Főiskolán. Az esti diáktársaságban ott volt az akkori igazgató, Dr. Nagy István is. Megkérdezte tőlünk, hogy mikor tartunk csendességet. Reggel vagy este? A napi bibliaolvasás és imádság ugyanis olyan, mint egy páncél rajtunk. Felvértezzük magunkat azok a bajok és kísértések ellen, amelyek egész nap érnek minket. Ha este bújunk ebbe a páncélba, borzasztó kényelmetlen benne aludni! Persze annak is fontos szerepe van, ha este imádságban elcsendesedünk és igeolvasással zárjuk a napot.

Ám az is ugyanennyire fontos, hogy hogyan indul a napunk. Ha reggel imádsággal és Isten Igéjével kezdjük a napunkat, akkor az tényleg olyan, mint ha páncélt vennénk magunkra, amely egész nap védelmet jelent. **Lelki tízórait csomagolunk magunknak, ami kitart egészen estig.** Erőt ad, türelmet ad, kérdéseket ad, válaszokat ad, elkísér bennünket a munkába, az iskolába vagy a betegágyhoz. Isten kegyelme, mint egy pajzs, úgy körülvesz bennünket egész nap, ha... Ha reggel vele indulunk útnak.

Isten holnap reggel fél hétkor újra elküld egy angyalt. Bekukucskál egy házba és mit lát? Férj és feleség ül az asztalnál összetett kézzel. Imádkoznak. Elolvassák a napi igét. Majd újból könyörögnek. A kapu még nincs kinyitva, hogy ne zavarja meg őket senki. Már felöltöztek, megmosakodtak és megreggeliztek. Elkészítették magukat a mai napra, nemcsak testileg, hanem lelkileg is. Olyan jó lenne, ha minél több házban így találná az ott lakókat reggelenként! Ámen.

Imádság (az 5. zsoltár alapján):

Felséges Isten, Te, aki a mennyei dicsőségben ragyogó trónuson ülsz, hallgasd meg imádságunkat. Hajolj le hozzánk, fordítsd hozzánk füledet és figyeld ránk.

Istenünk, te nem leled öröme a bűnben – mi annál inkább. Nálad nem talál otthonra a gonosz – nálunk annál inkább. Előtted nem állhatnak meg a dicsekvők és a gonosztevők – mi egyre inkább azzá válunk. Elpusztítod a hazudozókat – jaj, hányszor nem mondtunk igazat. Bemehetünk-e így házába? Leborulhatunk-e így előtted? Igen, mert szeretsz minket. Mert valamiért mégis kegyelmes vagy hozzánk.

Tedd egyenessé előttünk az igazság útját. Tedd jól láthatóvá és érthetővé számunkra az engedelmesség ösvényét. Egész nap a bizonytalanság és az aggodás völgyében járnánk nélküled. Légy menedékünk, ne csak végső mentsvárunk. Légy védő pajzsunk, hogy ne ejtsen újabb sebeket rajtunk a gonosz. Hadd találjunk otthonra tenálad, ahol melegséget, megértést, megbocsátást és elég szeretet kapunk ahhoz, hogy ne vágyakozzunk el máshova. Végy körül kegyelmeddel minket életünk minden percében. Ámen!

Barta Livia lelkipásztor

FÉNY ELŐTTEM, FÉNY UTÁNAM

Ezzel a címmel tartottuk meg a Tatai Református Egyházmegye Ifjúsági Találkozóját Rédén 2011. március 26-án.

Az egész nap egyetlen téma köré épült fel: **példaképeink**. Hősök, hírességek, sztárok, celebek, szülők, testvérek, családtagok, tanárok között próbáltunk olyan példaképeket találni, akik jó példák tudnak lenni előttünk. Akiket követve, mi magunk is példaképekké válhatunk mások számára. Hiszen Pál apostol is arra bátorítja Timóteust, hogy fiatal kora ellenére, legyen példája másoknak beszédében, magaviseletében, szeretetben, hitben és tisztaságban. 1Timóteus 4:12-16 A kezdő áhítat alapigéje is ez volt, amit Sugár Tamás nagyigmándi lelkipásztor tartott. Majd megnéztünk egy pár perces filmet Nick Vujicic-ről, ami mindenkét megérintett. Ez a jóképű ausztrál fiatalember végtagok nélkül született, mégis határtalan szeretettel és nagy adag humorral szemléli a világot. Előadásokat tart és hirdeti Isten örömeit a fiatalok számára. Kezek, lábak és aggodalmak nélkül éli életét. (No arms, no legs, no worry!)

Ezután a több, mint száz fiatal 8 csoportba szóródott szét, ahol őszintén beszélgethettünk saját példaképeinkről vagy a példaképekhez való hozzáállásunkról. Nem is sejtettük, hogy a kiscsoportos beszélgetésről visszatérve a humorvölgyben találjuk majd magunk-

kat. Előadónk, ifj. Csomós József, magával ragadta a hallgatóságot egy vidám hangulatú együtt gondolkodásra. Megtutuk tőle, hogy akár akarjuk, akár nem, mindannyian példaképek

vagyunk- fiatalabb testvérünk, barátaink, iskolatársaink... számára. Sőt nemcsak példaképek, hanem istenkép is vagyunk ebben a világban. Ezért egyáltalán nem mindegy, hogy mit tükrözünk vissza: „a saját hülyeségünket” vagy Isten dicsőségét. Majd egy élő példa következett, Kerekes Péter biztonságtétele, aki a Pakisztánban végzett missziós szolgálatáról számolt be röviden.

A találkozó közös énekléssel és a falubeliek által előkészített szeretetvendégséggel zárult. Az éneklés azonban nem csak itt kapott fontos szerepet. Gilicze

Tamás, bakonyszentkirályi lelkipásztor vezetésével erre az alkalomra összeállt egy zenekar, amely végigkísérte a programot a megérkezéstől kezdve a távozásig.

Úgy gondoljuk, hogy ezen az ifjúsági találkozón valóban találkozássokban lehetett részünk. Találkozhattunk ismerős és ismeretlen fiatalokkal, találkozhattunk a környékbeli ifik tagjaival, és találkozhattunk magával Istennel. Ezen a napon megláthattuk azt, hogy keresztyén fiatalembert, nem vagyunk egyedül a világban. Már előttünk is jártak olyanok, akik megismerve Istent, követték Őt és utánunk is lesznek olyanok, akik hisznek Őbenne. Valamiben, mindenképpen példaképek vagyunk mások számára, csak az nem mindegy, hogy miben. Ha megfelelő példaképeket választunk, és azt a jót, amit tőlük megtanulunk, mi is átadjuk másoknak, valóban elmondhatjuk: *fény előtttem, fény utánam*.

KONFIRMANDUS KIRÁNDULÁS

Hetyei Andrea, Hetyei Mónika és Barta Livia, Réde

2011. május 21-én a hagyományoknak megfelelően megszerveztük a Héthatár kofirmandusainak találkozóját. A kirándulás célpontjai ezúttal Dunaalmás, Neszmély térségében voltak.

Látogatást tettünk a szeretetotthonban, a Duna parton.

Neszmélyen ebéd várta az elfáradt csapatot, melyet Molnár Varga Péter és Bátki Dávid lelkészeink óriás bográcsban készítettek el.

Képen a kirándulók csapata látszik.

PRESBITERKÉPZÉS CSÁSZÁRON

Presbiterképzési sorozatunk negyedik helyszínén, Császáron találkoztunk május 13-án, ahol az alkalmon 45-en vettünk részt.

A Magyar Református presbiteri Szövetség által kidolgozott tematika alapján szerveztük ezt az esti programot is.

A programnak megfelelően Juhász Róbert, helybéli lelkipásztor áhítatát hallgattuk végig. Az énekszót Sugárné Damó Márta orgonajátéka kísérte.

A következő előadó Barta Zsolt, rédei lelkipásztor volt, aki Mózes öt könyvéről tartott közérthető és látványos előadást. A vetített diáképek segítségével sokkal közérthetőbb volt az öt bibliai könyv ismertetése.

Bogáth István előadása az ideai presbiterválasztáshoz szorosan kapcsolódott, hiszen megtudhattuk a „menetrendet”. Elhangzott melyek a legutolsó időpontok, amikor mindenképpen meg kell tartani pl. magát a választást.

A viszonylag száraz téma után nehezen indult a beszélgetés. Nem igazán vált kötetlenné a hangulat. Igaz a helyszín maga is más volt, mint eddig, most ugyanis a templomban voltunk. Az este hátralévő részében a gyülekezeti terem-

ben szeretetvendégség részesei lehetünk. Itt viszont már valóban kötetlen beszélgetés zajlott a megszokott módon.

A tavaszi eseménysorozat ősszel foly-

tatódik. Ekkor már valóban a presbiterválasztás időszakát éljük majd.

Bogáth István

OTT VOLTUNK...

A banai-bábolnai-nagyigmándi ifit érte az a megtiszteltetés, hogy a Tatai Református Egyházmegeyét képviselhette Debrecenben az I. Kárpát-medencei Ifitalálkozózn. A szervezők azt kérték, hogy minden egyházmegeyből egy-egy csoport, 4-5 fő, legyen jelen ezen a remélhetőleg hagyományteremtő alkalmon. Így indultunk el, összesen négyen május 14-én erre a kétnapos programra. A vendéglátóinknak igen konkrét elképzeléseik voltak arról, hogyan találjanak a megjelent csoportok maguknak testvérifiket. A közös áhítat, a játékos ismerkedés, még az étkezések is azt szolgálták, hogy a fiatalok egymásra találjanak, s így az ott megjelent ifjúsági csoportok testvércapcsolatokat ala-

kítsanak ki a Kárpát-medence más területein élő fiatalokkal. Több mint százán vettünk részt ezen az alkalmon. A Dunántúli Egyházkerület szép számmal képviseltette magát mégis testvércapcsolatot szerezni a tiszaföldvári ifjúsággal sikerült.

Így köszöntjük most a távolból testvérifink minden tagját, és mondunk köszönetet a zsinatról jött szervezőknek, a debreceni egyetemi gyülekezet tagjainak és az Erdei családnak, akik szállást biztosítottak nekünk.

Képünkön dunántúli küldöttség e és tiszaföldvári fiatalok

**PRESBITERKÉPZÉSÜNK
KÖVETKEZŐ ALAKAL-
MA**

**2011. SZEPTEMBER 09-ÉN
(PÉNTEKEN),
ETÉN LESZ!
SZERETETTEL VÁRUNK
MINDENKIT!**

KÖZÖS ÉNEKLÉS: ÖRÖM

A közös éneklés örömét többen átélhettük már. Számomra a családi, a baráti, az egyházi gyülekezeti együttlétek, a kóruspróbák alkalmai adnak lehetőséget a közös éneklésre.

szeretném hagyni a gondjaimat, s ez az orgona hangjának megszólalása után, az énekszó megkezdésével sikerül is. S a nyugalom örömeivel tudom hallgatni a lelkipásztorunk igehirdetését, bizony-

zony meg kell dolgoznia velünk az áhított sikerért, azért, hogy a szólamokban minden hang a helyén legyen, a harmónia megvalósuljon. S a tiszta hang harmóniája adja az örömet nekünk, éneklőknek és a hallgatók számára egyaránt. A kórusban való éneklést is tanulni kell! A hat év alatt némi alapot sikerült a kétszólamú éneklésben elsajátítanunk. Tudjuk, nem csak a saját szólamunkat kell pontosan megtanulni, hanem az éneklés közben figyelni kell egymásra, s a másik szólamra is, de legfőképpen a karvezetőnkre. A külön szólampróbák és a közös gyakorlás eredményeként a Jó Isten segédelmével bátran, és magabiztosan indultunk Mocsára a Tatai Református Egyházmegye XXI. Kórustalálkozójára. A biztatást az Úr Istentől kaptuk, aki velünk volt a próbák során, aki velünk volt a sikeres fellépésünk alkalmával, akiért zengtük a hálaénekeinket.

A közös éneklés öröm, a nyugalom öröme. Istent dicsérő, s jótéteményeire hálát adó énekek szívből jövő megszólaltatásával elmélyíthetjük kapcsolatunkat a teremtőnkkel.

Ezért „...zengjete néki énekeket!”

Sziji Ferencné

Nagyigmándi Református Énekkar

A nemzeti és nagyközségi ünnepségeinken a nyitó és a záró ének fohásza hat mélyen a szívemig, s az öröm érzése mellett a büszkeség tölti lényemet.

Az a semmivel sem összehasonlítható érzés szorítja el a torkomat, könnyet csal a szemembe, szaporábbá teszi a szívverésem, mely a nemzeti imánk a Himnusz és a Szózat közös eléneklésekor tör fel bennem. S ezt az érzést a magyarsághoz, a magyar nemzethez való kötődésem erősíti. Másfajta örömet érzek az istentiszteletek alkalmával. Az orgona hangja nyugalmat árasztva készít fel az Úr Isten dicsőítésére. S az éneklés alkalmával a nyugalom örömét érzem. A zsoltárok énekeivel magasztaljuk a teremtő Úr Istent, aki erősíti bennünk a szeretet, a megbecsülés, a remény, a jószág hitét. Reménységet ad a már-már elveszettnek hitt ügyünk jobbrafordulásában, s utat mutat az élet konfliktusokkal teli zűrzavarában, az igazság keresésében.

Az Úr Isten jótéteményeinek dicsőítését az értünk és bűneinkért elszenvedett halálát hirdetjük és magasztaljuk énekszóval. S ezzel a tudattal megyünk az istentiszteletre s énekeljük a zsoltár verseit, s zengjük a szent igazságát, kegyességét. A nyugalom örömét adja a református gyülekezetünkben a közös éneklés. S a szívből jövő éneklés elmélyíti az Istennel való kapcsolatunkat. A templomhoz érve az ajtaján kívül

ságtételét. Örvendezve mondunk szép zsoltárokat a református énekkarban is. Az Úr Isten dicsőítéséért, szolgálatáért kemény próbákat vállalunk, mi tizenöt asszonyok, Sugárné Damó Márta nagytiszteletű lelkipásztor vezetésével. Ő hat éve alapította és azóta irányítja a kórus próbáit nagy szakértelemmel, elhivatottsággal és türelemmel. S bi-

KONFIRMÁLTAK TALÁLKOZTAK

Ebben az évben május 14-én rendeztük meg Nagyigmándon az immár hagyománnyá váló Konfirmációs találkozónkat. 2 óraker gyűltünk össze, a templom felújítási munkálatok miatt a volt református iskola egyik tantermében. volt

újra fogadalmat tenni, megerősítve hitünket, s elbeszélgetni a régi emlékekről. Köszönjük mindazok segítségét, akik részt vettek a szervezésben és a szeretetvendégség megvalósításában.

HIT ÉS ...

Előadássorozat Rédén

Barta Zsolt tiszteletes úrnak köszönhetően a rédei és dudari gyülekezet tagjainak hosszú, téli estéit egy előadássorozat színesítette. Négy héten keresztül különböző témákról hallhattuk neves előadók gondolatait. A négy téma címe és az előadók neve előre vetítette a tartalmas időtöltés lehetőségét.

Az első előadásra kíváncsi, érdeklődő emberek töltötték meg a nem túl nagy gyülekezeti termet. Dr. Kálmán Szabolcs **„Hit és közélet”** címmel rendkívül élvezetesen beszélt életútjáról, az USA-ban 27 éven keresztül folytatott református lelkészi munkájáról és az ott szerzett tapasztalatairól. Bemutatta az ottani református lelkészek és gyülekezetek szerteágazó, sokoldalú, az élet szinte minden területére kiterjedő tevékenységét. Beszélt arról is, hogy micsonda erő rejlik a keresztyén közösségekben és mennyit segített az ő életében is a hit, a hívő közösségbe tartozás. Milyen nagy szükségünk van rá a mai világban, amikor az emberek egyre jobban elmagányosodnak, hogy ezek a közösségek erőt és segítséget adnak az arra rászorulóknak. Mennyire fontos a tolerancia, a másik ember megértése, tisztelete és a hívő közösségek ebben betöltött szerepe és kötelessége. A megjelent érdeklődők egyetértően bólogatva hallgatták a tiszteletes úr szavait. A következő szerdán már alig fértünk be a gyülekezeti terembe. A téma **„Hit és történelem”**. Gerecsei Zsolt lelkész úr magas színvonalú előadást tartott a keresztyén hit történelemben betöltött szerepéről, a hit és történelem kapcsolatáról. Különösen fontosnak tartja mind az egyes ember, mind a közösségek számára a közvetlen környezetük történelmét, vagyis a helytörténetet. Hisz ebből tudhatjuk meg, hogy kik vagyunk, honnan származunk, kik voltak és hogyan éltek őseink. Gyülekeztünk történelmét, múltját leginkább így ismerhetjük meg. A lelkész úr beszélt az egyes történelmi korszakokat irányító eszmék romboló hatásáról; valamint a hívő közösségek vezetőinek és tagjainak abban betöltött feladatáról, hogy a református hit ismét megerősödhessen és minden embernek. támaszul szolgálhasson.

Dr. Kálmán Attila **„Hit és oktatás”** címmel meghirdetett előadására már akkora volt az érdeklődés, hogy az álta-

lanos iskola egyik tantermét kellett elkérni, hisz a gyülekezeti teremben nem fértünk volna el. Akik eljöttek és meghallgatták a tanárurát, különleges élménnyel gazdagodhattak. Személyében nem csak a nagy tudású és nagy tekintélyű pedagógust, de a hívő embert is megláthattuk. A hívő embert, aki szívvel-lélekkel végzi Istentől neki rendelt feladatát. Életútja megismertetésével érzékeltette velünk, hogy ő is „közösségünk” egy tagja, akit a hite segített előre jutni az életben. Beszélt a keresztyéni szeretet oktatásban betöltött szerepéről, jelentőségéről, a szülő és a pedagógus felelősségéről a gyermeknevelésben. Kiemelte a gyermekeket körülvevő család szerepét. A keresztyén családban nevelkedett gyerekek jobb magatartási, viselkedési normáiról, felelősségtudatáról, erkölcsi tartásáról is szót ejtett. Igazolva ezzel is, mennyire fontosak a gyermekek és felnőttek számára a keresztyén hit útmutatásai, segítségül, „mankóul” szolgálnak az életben való boldoguláshoz. Néhány mondat erejéig bepillantást nyerhettünk a Tatai Református Gimnázium életébe, az ott kialakított szokásrendbe.

Az utolsó előadásra, már a nagyobb terem is kicsinek bizonyult. Talán azért mert, mind a téma, **„Hit és egészség”**, mind az előadó, Dr. Ferencz Péter, aki a közeli kórház igazgató főorvosa, sokakat vonzott. Nem bántuk meg! A doktor úr előadása, amely rendkívül közvetlen és érdekes volt, elsősorban a hitnek a gyógyulásban betöltött szerepéről szólt. Az USA-ban végzett kutatásokra alapozva bizonyították a keresztyén közösségek szerepét a gyógyulásban.

Istennek és a keresztyén gyülekezeteknek helye van a kórházakban is. A hit, az imádság, a közös ima milyen sokat segít a betegeknek és mennyire fontos betegségük legyőzésében!

A négy előadás után elmondhatjuk, hogy lélekben gazdagabbak lettünk, hitben megerősítést kaptunk. Az előadók mindegyike hangsúlyozta, milyen fontos szerepet töltött be életében, mennyit segített keresztyén hite és a hit által kapott erő és segítség. Az előadások során érezhettük a keresztyén közösségek erejét, fontosságát. Napjainkban is nagy szükség van erre az erőre!

Budáné Molnár Erika, Réde

HEIDELBERGI KÁTÉ

53. KÉRDÉS: Mit hiszel a Szentlélekéről?

Hiszem először, hogy ő egyenlő örök Isten az Atyával és a Fiúval. Másodsor, hogy ő nekem is adatott, engem igaz hit által a Krisztusnak és minden ő jótéteményének részesévé tesz, engem vigasztal, és mindörökké velem marad.

54. KÉRDÉS: Mit hiszel az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházról? Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva a világ végezetéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által magának az igaz hitben megegyező, örök életre elválasztott sereget gyűjt, azt oltalmazza és megtartja; és hiszem, hogy ennek a seregnek én is élő tagja vagyok, és mindörökké az maradok.

GYERMEKNAPI BÁRÁNYKA KLUB

Az előző évekhez hasonlóan, idén is megrendeztük gyülekezeti gyereknapunkat május végén. A Kultúrházba legalább 50 gyermek jött el a totyogóktól egészen a nyolcadik osztályosokig. Perceken belül kutyával, papagájjal, teknőssel, katicabogárral, tigrissel, virággal és karddal játszottak a gyerekek- persze mindezek lufiból készültek. Aki kívánta, meg is tanulhatott néhány fortélyt a lufihajtogatás művészetéből. A kitarтоbbak vasalható gyöngyöztek vagy hűtőmágnest csináltak. Mindössze pár percben telt egy csörgő hangszer elkészítése, amely fontos kelléke lett a zenés műsornak. 16 órától ugyanis Szász Anna, Bakony-szentkirályon élő hegedűművész volt a vendégünk, aki énekelt, mondókázott és zenélt a gyerekekkel. Megismertette velünk nemcsak a hegedűt, hanem egy bolgár népi hangszert, a gadulkát is. Hagyományosnak mondható, hogy a kézműveskedés után elővettük a nagy színes ejtőernyőt, melyet körbeállva sok vidám játékot játszottunk izgalmas perceket tartogatva a gyerek számára még a délután végére is. A program annyira jól sikerült, hogy másnap megállított néhány szülő a faluban, hogy megköszönje. Ezúton is köszönet a segítőknek!

Barta Livia

GYEREKSAROK

Jézus megáldja a gyermekeket

Jézus földi élete során rengeteg emberrel találkozott, sokakat meggyógyított és még több embernek hirdette: Isten szeret minket. Mindenki vágyott arra azok közül, akik hittek benne, hogy szóljon hozzá, vagy akár csak megérinthesse, hallhassa beszélni. Sok szülő magával vitte ezekre az alkalmakra gyermekeit is, mint ahogyan titeket sem hagynak otthon a szüleitek, ha Jézussal szeretnének találkozni az istentiszteleten. Amikor a tanítás véget ért, biztosan türelmesen sorba álltak, és várták, hogy Jézus megérintse, megáldja a kicsiket. Jézus többször mondta tanításai során, mennyire szereti a gyermekeket, az őszinteségüket, nyitott szívüket, tekintetüket. Azt mondta, ilyeneké az Isten országa! De nem mindenki volt ilyen megértő és kedves a szülőkhöz és a gyerekekhez. A tanítványok el akarták küldeni őket hogy ne zavarják a Mestert. Talán úgy gondolták, Jézus fáradt, ők meg ráérnek máskor is. Jézus azonban megharagudott a tanítványokra és megáldotta a gyerekeket.

Eljött az a hónap, amelyet minden gyerek nagyon vár. Megjött a várva várt nyár és vele a szünidő is. Szünetelnek a hittanórák, a gyerek istentiszteletek és szétszéled mindenki táborokba, nyaralni.

A szívünk azonban vár Jézus áldására, bátran menjünk a nyáron is Őhozzá, hiszen találkozhatunk vele istentiszteleteken, nyári hittantáborokban. Ő ott is „megérinthez” minket szavával és ez áldást hoz életünkbe. Azt kívánom minden olvasónknak, hogy kérje Isten áldását, ne ijedjen meg, hogy Jézust talán háborgatja. Ő mindig várja azokat, akik hozzá mennek és nem engedi el őket mennyei erő nélkül. Mert Jézus áldásában hatalmas erő van, amely a ti szíveteket is megerősíti, megnyugtatja, megvidámítja. Legyen részetek sok-sok ilyen áldásban a szünidő alatt.

Gerecsei Judit

SZERETETHÍD CSÁSZÁRON

A Református Szeretetszolgálat ebben az évben is meghirdette a Szeretethíd önkéntes napokat. A császári gyülekezet csatlakozott a felhíváshoz, így mintegy 45 önkéntes dolgozott május 21-én a temetőben. Veszélyes sírköveket helyeztek biztonságba, korábbi lelkészek

és egy 48-as honvéd sírját tisztították meg, illetve elszállították a szemetet. Az önkéntes csapat nagy örömmel és lelkesedéssel végezte a fontos munkát.

Juhász Róbert

KIÁLLÍTÁS

Kálvin és a protestáns gályarabok emlékezete

-ezzel a címmel nyílt kiállítás Ácson a Bartók Béla Művelődési Ház Sméja Galériájában április 30-án. Az országos vándorkiállítást a kultúrház igazgatója, Németh Gyula hívta meg, és ajánlotta helyszínül a város galériáját. Millisits Máté művelődéstörténész rendezte a kiállítást, a hely szellemének megfelelően kissé változtatva az anyagot, Ácson ugyanis gályarabságot szenvedett lelkipásztor is szolgált a 17. században. A megnyitó alkalmával Millisits Máté előadást is tartott a kastély dísztermében a témával kapcsolatban. A kiállítás hosszabb ideig lesz Ácson. Megtekinthető a művelődési ház nyitvatartási idejében, illetve előzetes egyeztetés alapján (Tel: 385-415).

MEGHÍVÓK

Konfirmációi találkozó lesz
Vérteskethelyen 2011. június 18-án

14,00 órai kezdettel a templomban.

Szeretettel várjuk a gyülekeztünkben
konfirmáltakat!

A Presbitérium

.....

Június 5-én, vasárnap délelőtt 10 órakor az istentiszteleten az ácsi gyülekezet vendége lesz az Oroszlányi Evangélikus Énekkar. Szolgálatukkal teszik ünneppé a pünkösöd előtti vasárnapot.

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt.

VENDEGEK ÁCSON

Vendégeket köszöntöttek az ácsi gyülekezetben. Galamb János és felesége érkeztek Veszprémből, hogy részt vegyenek ezen az alkalmon. Látogatásuk apropója, hogy ők a gyülekezet egykori lelkipásztorának, a Dunántúli egyházkerület egykori püspökének, Antal Gábornak családtagjai. Az istentiszteletet követően megnézték az anyakönyvünkben Antal Gábor saját kezűleg bevezetett életrajzát, a gyülekezet által egykor hálából készített nagyméretű arcképet, illetve sok családi hagyományt, emléket idéztek fel. Majd a gyülekezet küldöttségével átmentek Komáromba, ahol Antal Gábor és családja nyugszik a református temetőben. A család és a gyülekezet virágainak elhelyezése után visszatértünk Ácsra, ahol szerény ebéd kereteiben folytatódott a találkozás. A gyülekezetnek és a családtagoknak is nagy élmény volt ez az alkalom.

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9.30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9.00
Császárr vasárnap	10.30
Dad vasárnap	10.30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10.00
Környe vasárnap	9.00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13.00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14.00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas. 16.00
Bakonyszombathely a hónap első vas. 16.00
Hánta a hónap első vas. 11.00

TRIANON ÜZENETE

Elég volt az álmodásból

Elég volt az álmodásból
 Ezer éves elalvásból –
 Ébredj, Magyar! Isten szól itt:
 Küldetésre Isten szólít!

2002. április 19.

Nem mind arany

“Nem mind arany, az, mi fénylik”
 Ej, nem Magyar az, ki – rémlik –
 Rémhírt terjeszt – sőt, – terjesztet!
 S ha szül békét: fertelmeset!

2003. április 18.

B. Juhász Levente

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték:

Szigeti Nórá, Victor Capizzit, Nagy Esztert, Molnár Fannit
 Eltemették: Vörös Sándornét, Horváth Józsefnét, Fitos Imrét,
 Bokréta Kálmánnét, Narancsik Károlyt

Bana-Bábolna: Felnőttkereszttség és konfirm.: Horváth Miklós

Bokod: - konfirmáltak: Kovács Petra és Pap István

Császárr: eltemették: Lódi Sándort, Vincze Ferencnét,
 Szabó Jánost, Pánczél Lajost

Konfirmáltak: Halász Péter, Huszár Dóra, Márkus Márk,
 Bíró Dorina, Simon Máté, Vass Erzsébet, Tálos Attila

Dad: - megkereszteltetett: Nemes Judit Ildikó

- házasságukra Isten áldását kérte:

Baranya Lilla és Rokosz Gábor

Ete: eltemették Farkas Józsefnét

Nagyigmánd: Eltemették: Farkas Lászlónét

Oroszlány: megkeresztelték Rácz Kitti Katalint,
 Kótai Szabolcs Józsefet

Réde: Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Germán Zsolt és Varga Tünde

Szákszenden Eltemettük: Farkas Lászlónét

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárr, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
 Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641